

Жили собі дід і баба. Поїхав дід на ярмарок та й купив козу. Привіз її додому, а раненько наступного дня послав старшого сина ту козу пасти.

Пас хлопець її аж до вечора та й погнав додому. Тільки до двору став підганяти, а дід на воротях у червоних чоботях на них уже чекає та й питається:

– Кізонько моя мила, кізонько моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?

– Ні, дідусю, я й не пила, я й не їла: тільки бігла через місточок та вхопила кленовий листочок, тільки бігла через гребельку та вхопила водиці крапельку, – тільки це пила, тільки це і їла!

Дід розсердився на сина, що він погано худобу доглядає, та й прогнав його.

Наступного дня посилає другого сина – меншого. Пас хлопець козу аж до вечора та й погнав додому. Тільки до двору став підганяти, а дід на воротях у червоних чоботях на них уже чекає та й питається:

– Кізонько моя мила, кізонько моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?

– Ні, дідусю, я й не пила, я й не їла: тільки бігла через місточок та вхопила кленовий листочок, бігла через гребельку та вхопила водиці крапельку, – тільки це пила, тільки це і їла!

От дід і того сина прогнав.

На третій день посилає вже жінку. От вона погнала козу, пасла весь день. Увечері погнала до двору, а дід уже стоїть на воротах у червоних чоботях та й питається:

– Кізонько моя мила, кізонько моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?

